

¿CREER EN LA IGLESIA?

Queridos diocesanos:

No es infrecuente escuchar a algunas personas decir que creen en Dios pero no creen en la Iglesia. A este propósito resulta interesante advertir que en las más antiguas fórmulas de fe no se pide al cristiano que crea “en” la Iglesia. El Símbolo de la fe que se suele llamar “Símbolo Apostólico” (el Credo “corto” que hacemos normalmente en la Misa) y que procede del siglo III dice: “Creo en el Espíritu Santo, la santa Iglesia Católica, la comunión de los santos...” Este Credo reserva la expresión “creo en” a las tres personas de la Santísima Trinidad, mientras que cuando habla de la Iglesia sólo dice “Creo... (que existe) la santa Iglesia Católica” (*Credo... Ecclesiam*). ¿Qué significa esto?

Ante todo, se nos advierte que sólo cabe poner en Dios toda nuestra fe y nuestra confianza y no así en la Iglesia. El Catecismo de la Iglesia afirma con claridad que profesamos “creer que existe una Iglesia Santa” y no decimos que creemos “en” la Iglesia, “para no confundir a Dios con sus obras y para atribuir claramente a la bondad de Dios todos los dones que ha puesto en su Iglesia” (n. 750). Mientras Dios es eterno y perfecto, la Iglesia es un pueblo lleno de imperfecciones que está en camino hacia la meta y que no ha encontrado aún su consumación.

En un sentido positivo, esta expresión significa que creemos en Dios en el seno de la Iglesia. Nuestra fe no acontece de un modo aislado, sino en comunión con toda la Iglesia, en compañía de otros creyentes. Creemos junto a otros. Creemos en Dios en el ámbito de la Iglesia. Hay una preciosa exclamación del siglo III que lo expresa muy bien, pues dice: “Gloria al Padre y al Hijo y al Espíritu Santo *en* la santa Iglesia”.

Es interesante advertir finalmente que este artículo del “Credo” depende de aquel que habla del Espíritu Santo. Lo que afirmamos es que creemos que el Espíritu Santo hace santa a la Iglesia. La grandeza de la Iglesia no reside en sí misma sino que proviene del Espíritu, que es el que le da fuerza para ser fiel a Jesucristo. Se decía ya en el Catecismo Romano (año 1564): “En efecto, después de haber mostrado que el Espíritu Santo es la fuente y el dador de toda santidad, confesamos ahora que es Él quien ha dotado de santidad a la Iglesia” (1, 10, 1).

Así pues, el cristiano no debe creer “en” la Iglesia (y mucho menos en los curas), sino sólo en Dios. Lo que cree el cristiano es que hay una Iglesia querida por Jesucristo e impulsada por el Espíritu, donde puede vivir su fe y alcanzar de esta manera al Padre.

+ Francesc Conesa Ferrer

Obispo de Menorca

Nota: transcurrido el verano, retomamos la reflexión sobre la Iglesia, que comenzamos en el mes de enero.

¿CREURE EN L'ESGLÉSIA?

Benvolguts diocesans:

No és infreqüent escoltar algunes persones dir que creuen en Déu però no creuen en l'Església. A aquest propòsit resulta interessant advertir que en les més antigues fórmules de fe no es demana al cristià que cregui "en" l'Església. El Símbol de la fe que se sol anomenar "Símbol Apostòlic" (el Credo "curt" que fem normalment en la Missa) i que procedeix del segle III diu: "Crec en l'Esperit Sant, la santa Església Catòlica, la comunió dels sants ... "Aquest Credo reserva l'expressió" crec en "a les tres persones de la Santíssima Trinitat, mentre que quan parla de l'Església només diu" crec ... (que existeix) la santa Església Catòlica "(Credo ... Ecclesiam). Què vol dir això?

Abans de res, se'ns adverteix que només cal posar en Déu tota la nostra fe i la nostra confiança i no així en l'Església. El Catecisme de l'Església afirma amb claredat que professem "creure que hi ha una Església Santa" i no diem que creiem "en" l'Església, "per no confondre Déu amb les seves obres i per atribuir clarament a la bondat de Déu tots els dons que ha posat en la seva Església "(n. 750). Mentre Déu és etern i perfecte, l'Església és un poble ple d'imperficcions que està en camí cap a la meta i que no ha trobat encara la seva consumació.

En un sentit positiu, aquesta expressió vol dir que creiem en Déu en el si de l'Església. La nostra fe no esdevé d'una manera aïllada, sinó en comunió amb tota l'Església, en companyia d'altres creients. Creiem al costat d'altres. Creiem en Déu en l'àmbit de l'Església. Hi ha una preciosa exclamació del segle III que ho expressa molt bé, ja que diu: "Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant en la santa Església".

És interessant advertir finalment que aquest article del "Credo" depèn d'aquell que parla de l'Esperit Sant. El que afirmem és que creiem que l'Esperit Sant fa santa a l'Església. La grandesa de l'Església no resideix en si mateixa sinó que prové de l'Esperit, que és el que li dóna força per ser fidel a Jesucrist. Es deia ja en el Catecisme Romà (any 1564): "En efecte, després d'haver mostrat que l'Esperit Sant és la font i el donador de tota santedat, confessem ara que és Ell qui ha dotat de santedat a l'Església" (1, 10, 1).

Així doncs, el cristià no ha de creure "en" l'Església (i molt menys en els capellans), sinó només en Déu. El que creu el cristià és que hi ha una Església volguda per Jesucrist i impulsada per l'Esperit, on pot viure la seva fe i aconseguir d'aquesta manera al Pare.

+ Francesc Conesa Ferrer

Bisbe de Menorca

Nota: transcorregut l'estiu, reprenem la reflexió sobre l'Església, que vam començar al mes de gener.